

ΑΝΩΤΑΤΟ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΚΥΠΡΟΥ

ΔΕΥΤΕΡΟΒΑΘΜΙΑ ΔΙΚΑΙΟΔΟΣΙΑ

(Άρθρο 23(3)(β)(i) του Ν. 33/1964 – Μεταβατικές Διατάξεις)

(Έφεση Κατά Απόφασης Διοικητικού Δικαστηρίου Αρ. 92/2018)

2 Απριλίου, 2024

[ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ, ΣΑΝΤΗΣ, ΚΑΛΛΙΓΕΡΟΥ, Δ/ΣΤΕΣ]

ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ ΤΑΞΙΔΙΩΤΙΚΩΝ ΠΡΑΚΤΟΡΩΝ ΚΥΠΡΟΥ,

Εφεσίοντες,

v.

ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ ΜΕΣΩ
ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΑΝΤΑΓΩΝΙΣΜΟΥ,

Εφεσίβλητων.

Ξ. Ξενόπουλος, για Ξένιος Α. Ξενόπουλος ΔΕΠΕ, για τους εφεσίοντες.

Ι. Δημητρίου (κα), Δικηγόρος της Δημοκρατίας Α', για Γενικό Εισαγγελέα, για τους εφεσίβλητους.

Τ. Θ. ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ, Δ.: Η απόφαση του Δικαστηρίου είναι ομόφωνη και θα δοθεί από τον Οικονόμου, Δ.

Α Π Ο Φ Α Σ Η

ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ, Δ.: Ο Σύνδεσμος Ταξιδιωτικών Πρακτόρων Κύπρου, οι εφεσίοντες, ήταν της άποψης ότι η διοργάνωση συνεδρίων από κυβερνητικές υπηρεσίες και ημικρατικούς οργανισμούς εμπίπτει στην αποκλειστική αρμοδιότητα των αδειούχων ταξιδιωτικών γραφείων και ότι, εν πάση περιπτώσει, οι εν λόγω υπηρεσίες και οργανισμοί δεν έχουν δικαίωμα υποβολής αίτησης για λήψη χορηγίας στο πλαίσιο του Προγράμματος Παροχής Φιλοξενίας για την διοργάνωση συνεδρίων στην Κύπρο.

Τούτου δοθέντος υπέβαλαν καταγγελία στις 10.10.2012 (εν τοις εφεξής «*η πρώτη καταγγελία*») στην Επιτροπή Προστασίας Ανταγωνισμού (ΕΠΑ) εναντίον της Νομικής Υπηρεσίας της Δημοκρατίας, του Κυπριακού Οργανισμού Τουρισμού και του Υπουργού Εμπορίου, Βιομηχανίας και Τουρισμού, επικαλούμενοι τις πρόνοιες των Άρθρων 3 και 6 του περί της Προστασίας Ανταγωνισμού Νόμου του 2008, Ν. 13(I)/2008,1 όπως αυτός ίσχυε κατά τον ουσιώδη χρόνο (εν τοις εφεξής «ο Νόμος») και/ή των Άρθρων 81 και/ή 82 της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Κοινότητα.

¹ Ο Νόμος έχει καταργηθεί διά του περί Προστασίας του Ανταγωνισμού Νόμου του 2022, Ν. 13(I)/2022.

Το πρώην Άρθρο 81 (τόρα Άρθρο 101) της Συνθήκης για τη Λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΣΛΕΕ) απαγορεύει τις εμπορικές πρακτικές οι οποίες θα μπορούσαν να περιορίσουν ή να νοθεύσουν τον ανταγωνισμό εντός της εσωτερικής αγοράς και αντιστοίχως το Άρθρο 3 του Νόμου, εντός της Δημοκρατίας. Το πρώην Άρθρο 82 (τόρα Άρθρο 102) απαγορεύει κάθε κατάχρηση δεσπόζουσας θέσης, κατά το μέτρο που δύναται να επηρεάσει το εμπόριο μεταξύ Κρατών Μελών και αντιστοίχως λειτουργεί το Άρθρο 6 του Νόμου σε ότι αφορά στην εγχώρια αγορά.

Μια καταγγελία πρέπει να περιέχει, σύμφωνα με το Άρθρο 35(3) του Νόμου, όλες τις πληροφορίες που αναφέρονται στο Παράρτημα του Νόμου, ούτως ώστε η Επιτροπή να είναι σε θέση να προβεί σε διερεύνηση της υποβληθείσας καταγγελίας. Διατηρείται ευχέρεια μόνο της Επιτροπής να αποδεχθεί την καταγγελία, έστω και αν δεν περιέχει όλες τις πληροφορίες του Παραρτήματος, εάν θεωρήσει ότι οι υποβληθείσες πληροφορίες είναι ικανοποιητικές για την εξέταση της υποβληθείσας καταγγελίας.

Στην προκειμένη περίπτωση η ΕΠΑ θεώρησε ότι η καταγγελία δεν ήταν επαρκώς στοχαιοθετημένη κατά τα προβλεπόμενα από το Άρθρο 35(3) του Νόμου. Ζήτησε συμπληρωματικά στοιχεία.

Ως αποτέλεσμα οι εφεσείοντες υπέβαλαν νέα καταγγελία ημερ. 28.11.2012 με την οποία προστέθηκαν απλώς στην πρώτη καταγγελία, υπό τον τίτλο «*Λεπτομέρειες της κατ' ισχυρισμόν παράβασης και αποδεικτικά στοιχεία*», αυτούσιο το λεκτικό των Άρθρων 3 και 6 του Νόμου και η ακόλουθη παράγραφος:

«Τα γεγονότα στα οποία διαφαίνεται η παράβαση σύμφωνα με τα Άρθρα 3 και 6 του περί Προστασίας του Ανταγωνισμού Νόμου είναι ότι σύμφωνα με το Νόμο 45(Ι)/95 Ταξιδιωτικό Γραφείο είναι οργανωμένο γραφείο το οποίο με τα μέσα που διαθέτει αναλαμβάνει κατ' επάγγελμα και έναντι αμοιβής μεταξύ άλλων και την οργάνωση κάθε είδους ταξιδιών, συνεδριών και περιηγήσεων στο εσωτερικό ή στο εξωτερικό».

Κατά τα λοιπά το περιεχόμενο της δεύτερης καταγγελίας ήταν ταυτόσημο με αυτό της πρώτης καταγγελίας.

Η ΕΠΑ ζήτησε ξανά από τους εφεσείοντες όπως «κοινοποιήσουν» τα ελλιπή στοιχεία. Οι εφεσείοντες απάντησαν ότι είχαν προβεί σε λεπτομερή παράθεση των Άρθρων 3 και 6, των οποίων έγινε παράβαση υπό τον τίτλο «*Λεπτομέρειες της κατ' ισχυρισμόν παράβασης και αποδεικτικά στοιχεία*» και δεν συνέτρεχε λόγος υποβολής εκ νέου καταγγελίας.

Η ΕΠΑ επέμεινε. Με νέα της επιστολή κοινοποίησε στους εφεσείοντες ότι σύμφωνα με το Νόμο αποτελεί προϋπόθεση του παραδεκτού μιας καταγγελίας η λεπτομερής παράθεση όλων των γεγονότων από τα οποία διαφαίνεται και/ή προκύπτει παράβαση των Άρθρων 3 και 6 του Νόμου καθώς και των Άρθρων 101 και/ή 102 της ΣΛΕΕ.

Επίσης κοινοποίησε προς τους εφεσεύοντες ότι δεν είχαν τεκμηριώσει επαρκώς το έννομο συμφέρον τους με βάση το οποίο νομιμοποιούνταν να υποβάλουν καταγγελία σύμφωνα με το Άρθρο 35(1) του Νόμου.²

Επέμειναν και οι εφεσεύοντες. Ήταν η θέση τους ότι δεν συνέτρεχε λόγος για πρόσθετες πληροφορίες εφόσον όλες οι ζητούμενες πληροφορίες βρίσκονταν ήδη στην πρώτη τους καταγγελία.

Η ΕΠΑ όμως επανήλθε υπό νέα σύνθεση πλέον και επανεξέτασε την καταγγελία των εφεσεύοντων αποφασίζοντας να τους καλέσει όπως εντός 21 ημερών

(α) παραθέσουν τις συγκεκριμένες διατάξεις του Νόμου και να καθορίσουν τα συγκεκριμένα εδάφια των άρθρων του Νόμου που επικαλούνται και που θεωρούν ότι παραβιάζονται με βάση τα ίδια πραγματικά περιστατικά που επικαλέστηκαν στην ήδη υποβληθείσα καταγγελία τους·

(β) τεκμηριώσουν με στοιχεία τους λόγους για τους οποίους θεωρούν ότι έχουν το απαιτούμενο από τον Νόμο έννομο συμφέρον να προβούν στην υπό αναφορά καταγγελία σε σχέση με τις επικαλούμενες παραβάσεις· και

(γ) επιβεβαιώσουν κατά πόσον επιμένουν στη θέση του να στρέφονται κατά όλων των αρχικών καταγγελλόμενων και αν ναι, να εξηγήσουν, σε σχέση με τις επικαλούμενες παραβάσεις του Νόμου, πώς εμπλέκεται ο κάθε ένας από τους καταγγελλόμενους ξεχωριστά.

Οι εφεσεύοντες, όπως εκ της πορείας των πραγμάτων αναμενόταν, απάντησαν ότι δεν είχαν τίποτε καινούργιο να προσθέσουν εφόσον είχαν ήδη υποβάλει πλήρη και εμπεριστατωμένη καταγγελία με όλα τα απαραίτητα στοιχεία.

Τότε είναι πλέον που η ΕΠΑ αποφάσισε ότι σύμφωνα με το Άρθρο 35 του Νόμου η καταγγελία δεν μπορούσε να γίνει αποδεκτή και να εξεταστεί, καθόσον οι πληροφορίες που περιείχονταν σε αυτήν δεν ήταν ικανοποιητικές ούτως ώστε να είναι σε θέση να προβεί σε διερεύνηση τους. Ειδικότερα, έκρινε ότι δεν έγινε λεπτομερής παράθεση όλων των γεγονότων από τα οποία να προκύπτει η παράβαση των Άρθρων 3 και/ή 6 του Νόμου και δεν έγινε υπαγωγή των πραγματικών περιστατικών στις εν λόγω διατάξεις του Νόμου ώστε να στοιχειοθετούνται οι κατ' ισχυρισμόν παραβάσεις. Επιπρόσθετα κρίθηκε ότι οι εφεσεύοντες δεν είχαν στοιχειοθετήσει το απαιτούμενο έννομο συμφέρον ως καταγγέλλοντες. Ως εκ τούτου η ΕΠΑ αποφάσισε να τερματίσει την περαιτέρω εξέταση της καταγγελίας.

Τελικά στις 14.2.2014 δημοσιεύθηκε στην Επίσημη Εφημερίδα της Δημοκρατίας η σχετική απόφαση της ΕΠΑ με αρ. 73/2013, στο συμπέρασμα της οποίας αναφέρεται ότι «η Επιτροπή ομόφωνα αποφασίζει ότι η υπό αναφορά καταγγελία δεν μπορεί να γίνει

² 35.-(1) Σε καταγγελία παραβάσεων των διατάξεων των άρθρων 3 και/ή 6 του παρόντος Νόμου και/ ή των Άρθρων 101 ΣΛΕΕ και/ή 102 ΣΛΕΕ, δικαιούται κάθε φυσικό ή νομικό πρόσωπο που έχει έννομο προς τούτο συμφέρον.

αποδεκτή και να εξεταστεί, καθώς οι υπάρχουσες πληροφορίες δεν είναι ικανοποιητικές ώστε να της επιτρέπουν να προβεί στην εξέτασή της, σύμφωνα με το άρθρο 35 του Νόμου και το σχετικό Παράρτημά του».

Κατά της παραπάνω απόφασης καταχωρίστηκε προσφυγή δια της οποίας οι εφεσεύοντες έθεσαν ζήτημα ανεπαρκούς έρευνας ισχυριζόμενοι ότι η ΕΠΑ παρέλειψε να αξιολογήσει ορθά όλα τα σχετικά έγγραφα και γενικότερα να ερευνήσει δεόντως όλες τις πτυχές της καταγγελίας η οποία ήταν λεπτομερής και παρέθετε όλα τα γεγονότα από τα οποία προέκυπτε παράβαση των Άρθρων 3 και 6. Υποστήριξαν πως επρόκειτο περί ανεπαρκώς αιτιολογημένης απόφασης η οποία παραβίαζε την αρχή της ισότητας.

Το πρωτόδικο δικαστήριο έκρινε ότι ο ισχυρισμός στις αγορεύσεις για παράβαση του Άρθρου 28 του Συντάγματος, που κατοχυρώνει την αρχή της ίσης μεταχείρισης, δεν είχε δικογραφηθεί και συνεπώς δεν μπορούσε να τύχει εξέτασης. Τούτο έδωσε έρεισμα στον πρώτο λόγο έφεσης με τον οποίο τέθηκε ότι το ζήτημα της άνισης μεταχείρισης είχε δικογραφηθεί. Είναι όμως γεγονός ότι στο δικόγραφο της προσφυγής περιλαμβάνεται ισχυρισμός ότι η απόφαση παραβιάζει την αρχή της ισότητας και ότι παραβιάζει «τους κανόνες των ίσων ευκαιριών και της ίσης μεταχείρισης» και ότι το θέμα αυτό το εξέτασε το δικαστήριο σημειώνοντας ότι τούτο είχε δικογραφηθεί. Στην πραγματικότητα, συνεπώς, το δικαστήριο εξέτασε το παράπονο των εφεσεύοντων για παραβίαση της αρχής της ισότητας όπως αυτή κατοχυρώνεται στο Άρθρο 28 του Συντάγματος. Αυτό ήταν και το αντικείμενο του πρώτου λόγου έφεσης ο οποίος δεν στρέφεται στην σχετική επί τούτου κατάληξη του δικαστηρίου αλλά στο γεγονός ότι το δικαστήριο έκρινε ότι δεν μπορούσε να εξετάσει συγκεκριμένα το Άρθρο 28 του Συντάγματος.

Εν πάση περιπτώσει, επί του ζητήματος τούτου το πρωτόδικο δικαστήριο έκρινε ότι οι σχετικοί ισχυρισμοί των εφεσεύοντων ήταν γενικοί και ανεπαρκώς στοιχειοθετημένοι. Επίσης ότι οι εφεσεύοντες δεν υπέδειξαν με ικανοποιητικό τρόπο πού έγκειται η εκ μέρους της διοίκησης άνιση και δυσμενής μεταχείριση ενώ ουδεμία αναφορά γίνεται σε άλλες περιπτώσεις, ούτως ώστε να καταδεικνύεται ένα έστω στοιχειώδες μέτρο σύγκρισης στη βάση του οποίου θα μπορούσε το δικαστήριο να αποφανθεί κατά πόσον υφίσταται ή όχι ζήτημα δυσμενούς ή άνισης μεταχείρισης. Ο πρώτος λόγος έφεσης απορρίπτεται.

Οι υπόλοιποι λόγοι έφεσης περιστρέφονται γύρω από την ουσία όπως αναδύθηκε πρωτοδίκως αλλά και κατ' έφεση. Το ουσιαστικό ερώτημα που τίθεται είναι κατά πόσο η ΕΠΑ λειτούργησε εντός των ακραίων ορίων της διακριτικής της ευχέρειας όταν ως η αρμόδια Αρχή έκρινε ότι η καταγγελία δεν ήταν επαρκώς, κατά Νόμο, στοιχειοθετημένη, εκδίδοντας δεόντως αιτιολογημένη απόφαση.

Το Παράρτημα του Νόμου (Άρθρα 35 και 51) προσδιόριζε ως ακολούθως τις απαιτούμενες πληροφορίες:

«ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΠΟΥ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΠΕΡΙΛΑΜΒΑΝΟΝΤΑΙ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΥΠΟΒΟΛΗ ΚΑΤΑΓΓΕΛΙΑΣ ΔΥΝΑΜΕΙ ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ 35 ΤΟΥ ΠΕΡΙ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ ΤΟΥ ΑΝΤΑΓΩΝΙΣΜΟΥ ΝΟΜΟΥ

(1) Πληροφορίες προσώπου που υποβάλλει την καταγγελία

(i) Πλήρες ονοματεπώνυμο, διεύθυνση (ταχυδρομική & ηλεκτρονική), αριθμός τηλεφώνου και τηλεομοίτυπου του προσώπου που υποβάλλει την καταγγελία. Σε περίπτωση νομικού προσώπου, να δοθεί η πλήρης επωνυμία.

(ii) Σε περίπτωση που το πρόσωπο που υποβάλλει την καταγγελία είναι νομικό πρόσωπο, να προσδιοριστεί ο όμιλος εταιρειών στον οποίο ανήκει, η ιθύνουσα και/ή οι θυγατρικές εταιρείες αυτής.

(iii) Συνοπτική επεξήγηση της φύσης, των σκοπών και των επαγγελματικών δραστηριοτήτων του προσώπου που υποβάλλει την καταγγελία.

(iv) Να καθορισθεί η σχέση του προσώπου που υποβάλλει την καταγγελία με την καταγγέλλουσα επιχείρηση ή ένωση επιχειρήσεων (π.χ. ανταγωνιστής, πελάτης).

(v) Πλήρες ονοματεπώνυμο, διεύθυνση (ταχυδρομική & ηλεκτρονική), αριθμός τηλεφώνου και τηλεομοίτυπου του προσώπου το οποίο θα είναι υπεύθυνο για την παροχή πρόσθετων πληροφοριών ή και διευκρινίσεων από μέρους του προσώπου που υποβάλλει την καταγγελία.

(2) Πληροφορίες προσώπου εναντίον του οποίου στρέφεται η καταγγελία

(i) Πλήρης επωνυμία και διεύθυνση της επιχείρησης ή ένωσης επιχειρήσεων, συμπεριλαμβανομένων πληροφοριών αναφορικά με τον όμιλο εταιρειών στον οποίο ανήκουν, την ιθύνουσα και/ή τις θυγατρικές εταιρείες αυτής.

(ii) Συνοπτική επεξήγηση της φύσης, των σκοπών και των επαγγελματικών δραστηριοτήτων της επιχείρησης ή ένωσης επιχειρήσεων εναντίον της οποίας στρέφεται η καταγγελία.

(3) Μορφή της σχετικής αγοράς προϊόντων

(i) Καθορισμός της φύσης των προϊόντων τα οποία επηρεάζονται από τις κατ' ισχυρισμό παραβάσεις.

(ii) Αριθμός προμηθευτών των εν λόγω προϊόντων.

(iii) Το σύνολο (σε αξία) των πωλήσεων των εν λόγω προϊόντων.

(iv) Το μέγεθος του ανταγωνισμού που υπάρχει στη σχετική αγορά.

(v) Τις δυνατότητες για νέους ανταγωνιστές να εισχωρήσουν στην εν λόγω αγορά.

(vi) Κατά πόσο υπάρχουν άλλα υποκατάστατα των σχετικών προϊόντων.

(vii) Να καθοριστεί στον μέγιστο δυνατό βαθμό η σχετική αγορά και τα μερίδια αγοράς των επιχειρήσεων και/ή ενώσεων επιχειρήσεων εναντίον των οποίων στρέφεται η καταγγελία.

(viii) Να καθοριστεί στον μέγιστο δυνατό βαθμό η γεωγραφική έκταση της κατ' ισχυρισμόν παράβασης και να εξηγηθεί σε ποιο βαθμό επηρεάζεται το εμπόριο μεταξύ των κρατών μελών λόγω των κατ' ισχυρισμόν παραβάσεων.

(4) Λεπτομέρειες της κατ' ισχυρισμόν παράβασης και αποδεικτικά στοιχεία

(i) Λεπτομερής παράθεση όλων των γεγονότων από τα οποία διαφαίνεται και/ ή προκύπτει παράβαση των άρθρων 3 και/ ή 6 του περί Προστασίας του Ανταγωνισμού Νόμου και/ ή των Άρθρων 81 ΕΚ ή/και 82 ΕΚ.

(ii) Να δοθούν όλες οι διαθέσιμες πληροφορίες για τις συμφωνίες, αποφάσεις ή πράξεις ή εναρμονισμένες πρακτικές των επιχειρήσεων ή ενώσεων επιχειρήσεων, εναντίον των οποίων στρέφεται η καταγγελία (π.χ. κείμενο συμφωνίας, πρακτικά συνεδριάσεων ή διαπραγματεύσεων, όροι συναλλαγής, επιχειρηματικά έγγραφα, εγκύκλιοι, αλληλογραφία κ.λπ).

(iii) Να υποβληθούν στατιστικά ή άλλα δεδομένα τα οποία βρίσκονται στην κατοχή του καταγγέλλοντος και που σχετίζονται με τα επίδικα γεγονότα (για παράδειγμα: αλλαγές τιμών, ποσότητες, εκπτώσεις, τεχνική ανάπτυξη, φραγμοί εισόδου κ.λπ).

(iv) Να υποβληθούν τα ονόματα και οι διευθύνσεις των προσώπων που προτίθενται να κληθούν ως μάρτυρες για να δώσουν μαρτυρία αναφορικά με τα επίδικα γεγονότα, καθώς και των προσώπων που έχουν επηρεαστεί από τις κατ' ισχυρισμόν παραβάσεις.

(5) Έννομο συμφέρον

Το πρόσωπο που υποβάλλει την καταγγελία να παραθέσει λεπτομερώς πως έχει επηρεαστεί και/ή ενδεχομένως να επηρεαστεί από τις κατ' ισχυρισμόν παραβάσεις και κατά πόσο δικαιολογείται να υποβάλλει την καταγγελία.

Υπεύθυνη δήλωση ότι όλες οι πληροφορίες που δίδονται στην καταγγελία είναι αληθείς.»

Στην πρώτη καταγγελία, στην απαίτηση του Νόμου για «Λεπτομέρειες της κατ' ισχυρισμόν παράβασης και αποδεικτικά στοιχεία» (παράγραφος (4) του Παραρτήματος) οι εφεσεύοντες κατέγραψαν τα ακόλουθα:

«4(i) Λεπτομερής παράθεση όλων των γεγονότων από τα οποία διαφαίνεται και/ ή προκύπτει παράβαση των άρθρων 3 και/ ή 6 του περί Προστασίας του Ανταγωνισμού Νόμου και/ ή των Άρθρων 81 ΕΚ ή/και 82 ΕΚ:

Τα γεγονότα στα οποία διαφαίνεται η παράβαση σύμφωνα με τα Άρθρα 3 και 6 του Περί Προστασίας του Ανταγωνισμού Νόμου είναι ότι σύμφωνα με τον Νόμο 41(I)/95 Ταξιδιωτικό γραφείο είναι οργανωμένο Γραφείο το οποίο με τα μέσα που διαθέτει και τις υπηρεσίες που προσφέρει αναλαμβάνει κατ' επάγγελμα και έναντι αμοιβής, μεταξύ άλλων

και την οργάνωση κάθε είδους ταξιδιών, συνεδρίων και περιηγήσεων στο εσωτερικό ή στο εξωτερικό.

1. Όταν Κυβερνητικές Υπηρεσίες, τα Υπουργεία και Τμήματα των Υπουργείων, οι Ημικρατικοί Οργανισμοί κλπ, διοργανώνουν συνέδρια στη Κύπρο, κύριοι πόροι τους προέρχονται από τον κρατικό προϋπολογισμό. Επισυνάπτεται το Πρόγραμμα Παροχής Φιλοξενίας για την οργάνωση συνεδρίων στη Κύπρο, που βρίσκεται στην ιστοσελίδα του ΚΟΤ (ΤΕΚΜΗΡΙΟ 2).

2. Σε περίπτωση που θεωρείται ότι οι Κυβερνητικές Υπηρεσίες, τα Υπουργεία και τα Τμήματα των Υπουργείων, οι Ημικρατικοί Οργανισμοί κλπ, αμείβονται από την οργάνωση των συνεδρίων στη Κύπρο, τότε εμπίπτουν στις πρόνοιες του Άρθρου 3 του προαναφερόμενου Νόμου 41(Ι)/95 λόγω του ότι με τα μέσα που διαθέτουν και τις υπηρεσίες που προσφέρουν αναλαμβάνουν κατ' επάγγελμα και έναντι αμοιβής την οργάνωση κάθε είδους ταξιδιών, συνεδρίων και περιηγήσεων στο εσωτερικό.

3. Αφής στιγμής οι κύριοι πόροι των ανωτέρω προέρχονται από τον κρατικό προϋπολογισμό και, ακολούθως, δεν έχουν δικαίωμα υποβολής αίτησης για το Πρόγραμμα Παροχής Φιλοξενίας για την οργάνωση συνεδρίων στη Κύπρο, όπως αυτό αναφέρεται και/ή εξηγείται στην επισυνημμένη ανακοίνωση της ιστοσελίδας του ΚΟΤ, διακρίνεται ότι η Γνωμάτευση του Γενικού Εισαγγελέα της Κυπριακής Δημοκρατίας (ΤΕΚΜΗΡΙΟ 3) δεν είναι ολοκληρωμένη. Σύμφωνα, επίσης με το Πρόγραμμα Παροχής Φιλοξενίας στους δικαιούχους αιτητές συνεδρίων 'εξαιρούνται οι κυβερνητικές υπηρεσίες, τα Υπουργεία και τα Τμήματα των Υπουργείων, οι Ημικρατικοί Οργανισμοί και τα Συμβούλια, οι Ανεξάρτητες Υπηρεσίες της Κυπριακής Δημοκρατίας, οι δημόσιες υπηρεσίες και δημόσιοι μη κερδοσκοπικοί οργανισμοί, οι Τοπικές Αρχές, τα Πολιτικά Κόμματα, οι Συντεχνίες, σύνδεσμος εταιρείες, ιδρύματα και φορείς που οι κύριοι πόροι τους προέρχονται από τον κρατικό προϋπολογισμό, καθώς και οι συναντήσεις εταιρών που πραγματοποιούνται στα πλαίσια ευρωπαϊκών προγραμμάτων'.

4. Από την άλλη πλευρά, ακόμη και σε περίπτωση που οι Κυβερνητικές Υπηρεσίες, τα Υπουργεία και τα Τμήματα των Υπουργείων, οι Ημικρατικοί Οργανισμοί κλπ δεν διοργανώνουν συνέδρια κατ' επάγγελμα και έναντι αμοιβής, θεωρούμε ότι και πάλι παραβιάζονται οι πρόνοιες του Άρθρου 3 του Νόμου 41(Ι)/95 καθότι κριτήριο δεν είναι μόνο το 'επάγγελμα' και η 'αμοιβή' αλλά και η ίδια η συγκεκριμένη δραστηριότητα και προϋπόθεση της υποχρέωσης και εξασφάλισης της σχετικής Άδειας του ΚΟΤ.

5. Επίσης, η κατ' επανάληψη αμέλεια και/ή παράβλεψη και/ή άγνοια των Κυβερνητικών Υπηρεσιών, Υπουργείων και τα Τμημάτων των Υπουργείων, των Ημικρατικών Οργανισμών να συμμορφωθούν με την παραπάνω πρόνοια του εν λόγω Νόμου διοργανώνουν διάφορα Συνέδρια, στερώντας το έννομο δικαίωμα των Ταξιδιωτικών Γραφείων όπως προνοεί ο Νόμος με αποτέλεσμα τα μέλη του ACTA να υφίστανται ζημιές.

6. Η διοργάνωση αυτή των Συνεδρίων από τα πιο πάνω, εκτός από το Σύνδεσμο των Ταξιδιωτικών Πρακτόρων, όπως προνοεί και ο Νόμος, δημιουργεί καταχρηστική εκμετάλλευση δεσπόζουσας θέσης με συνέπεια ο ACTA και τα μέλη του να τίθενται σε μειονεκτική στον ανταγωνισμό θέση.

(ii) Να δοθούν όλες οι διαθέσιμες πληροφορίες για τις συμφωνίες, αποφάσεις ή πράξεις ή εναρμονισμένες πρακτικές των επιχειρήσεων ή ενώσεων επιχειρήσεων, εναντίον των οποίων στρέφεται η καταγγελία (π.χ. κείμενο συμφωνίας, πρακτικά συνεδριάσεων ή διαπραγματεύσεων, όροι συναλλαγής, επιχειρηματικά έγγραφα, εγκύκλιοι, αλληλογραφία

κ.λπ):

Επισυνάπτονται τόσο αλληλογραφία με τον Υπουργείο Εμπορίου, Βιομηχανίας και Τουρισμού (ΤΕΚΜΗΡΙΟ 4) που αφορά το εν λόγω θέμα, όσο και αλληλογραφία με τη Γενική Εισαγγελία, στην οποία διαφαίνεται η άποψη και των δύο μερών.

(iii) Να υποβληθούν στατιστικά ή άλλα δεδομένα τα οποία βρίσκονται στην κατοχή του καταγγέλλοντος και που σχετίζονται με τα επίδικα γεγονότα (για παράδειγμα: αλλαγές τιμών, ποσότητες, εκπτώσεις, τεχνική ανάπτυξη, φραγμοί εισόδου κλπ):

Δεν υπάρχουν συμφωνίες για τα πιο πάνω περιστατικά, υπάρχει ο Νόμος 14(I)/95.

(iv) Ονόματα και διευθύνσεις των προσώπων που προτίθενται να κληθούν ως μάρτυρες για να δώσουν μαρτυρία αναφορικά με τα επίδικα γεγονότα :

1. Γιάννης Μιχαηλίδης, 'ΣΠΙΤΙ ΤΟΥΡΙΣΜΟΥ', οδός Αήδρας 2, Λευκωσίας, Τ.Θ 22369, 1521 Λευκωσία, τηλ.: 22666436, τηλεομοιότυπο: 22 660330 και ηλεκτρονική διεύθυνση acta@acta.org.cy

2. Κωνσταντίνος Κάκκουρας - Αντιπρόεδρος ACTA (Top Kinisis Travel - Λεωνίδου και Ακροπόλεως 2, 2007, Στρόβολος, Λευκωσίας, Τ.Θ 27031, Τήλ: 22713713)

3. Σταύρος Κλεοβούλου - Μέλος Δ.Σ. ACTA (O.M. Destination Management - Φιλοπάππου 7,7 3085 Λεμεσός, Τ.Θ.54642, 3726 Τήλ: 25376699)

4. Βικτώρ Μαντοβάνη - Πρόεδρος ACTA (Mantovani Plotin Travel - Nicolaides See View City, Λεωφόρος Μακαρίου 4, Block A, 10ζ όροφος, Τ.Θ.41045, 6017 Λάρνακα, Τήλ: 24843434).»

Η δεύτερη καταγγελία, όταν δόθηκε στους εφεσείοντες η ευκαιρία να συμπληρώσουν την καταγγελία τους, ήταν, όπως έχουμε αναφέρει, πανομοιότυπη με την πρώτη με τις δύο προσθήκες οι οποίες δεν μετέβαλλαν την ουσία των πραγμάτων.

Η αιτιολογία της ΕΠΑ αναφέρεται τόσο στην τελική απόφαση όσο και στις επί του θέματος επανειλημμένες συνεδρίες της για τις οποίες οι εφεσείοντες εκρατούντο ενήμεροι.

Το θέμα συζητήθηκε στις 20.12.2012. Η ΕΠΑ έκρινε ότι η καταγγελία ήταν ανεπαρκής. Σε νέα συνεδρία ημερ. 20.2.2013 (Παράρτημα 8 στην Ένσταση) καταγράφεται ότι:

«Η Επιτροπή στην κατ' ιδίαν συζήτησή της διαπιστώνει ότι:

1. Ο καταγγέλων δεν έχει προβεί σε υπαγωγή των πραγματικών περιστατικών της υπό αναφορά υπόθεσης στους απαγορευτικούς κανόνες δικαίου που εμπεριέχονται στα άρθρα 3 και 6 του Νόμου, παρά μόνο παράθεσε και/ή κατέγραψε όλες τις επιμέρους διατάξεις των εν λόγω άρθρων. Ως εκ τούτου, κρίνεται ότι ο καταγγέλων πρέπει να ενημερωθεί για τη διαπίστωση της ύπαρξης της συγκεκριμένης παράλειψής και/ή λάθους.

2. Συγκεκριμένα, η Επιτροπή κρίνει ότι πρέπει να τεθεί υπόψη του καταγγέλλοντα η σχετική πρόνοια του σημείου 4(ί) του Παραρτήματος (άρθρο 35) του Νόμου 13(I)/2008 (εφεξής ο «Νόμος»), με την οποία προϋποτίθεται για το παραδεκτό μιας καταγγελίας η: «Λεπτομερής παράθεση όλων των γεγονότων από τα οποία διαφαίνεται και/ή προκύπτει παράβαση των άρθρων 3 και/ή 6 του Περί Προστασίας του Ανταγωνισμού Νόμου και/ή των άρθρων 81 ΕΚ ή/και 82 ΕΚ». Πρέπει να τεθεί υπόψη του ότι από την εν λόγω πρόνοια προκύπτει η υποχρέωση υπαγωγής των πραγματικών περιστατικών στη

συγκεκριμένη απαγορευτική διάταξη του άρθρου 3 και/ή 6 του Νόμου και/ή των άρθρων 101 και/ή 102 ΣΛΕΕ. Αυτό σημαίνει ότι μια καταγγελία πρέπει να εξειδικεύει τη συγκεκριμένη διάταξη του άρθρου του Νόμου που παραβιάζεται και να γίνεται ευθεία αναφορά στα γεγονότα τα οποία τελούν σε άμεση συνάρτηση με αυτή. Η απλή παράθεση από τον καταγγέλλοντα όλων των διατάξεων των πιο πάνω άρθρων του Νόμου κατά γενικό τρόπο, χωρίς αναφορά στα αντίστοιχα πραγματικά περιστατικά, δεν πληροί τις προϋποθέσεις του άρθρου 35 του Νόμου και συνεπώς διαφαίνεται ότι η καταγγελία δε περιέχει όλες τις πληροφορίες που αναφέρονται στο Παράρτημα του Νόμου.

3. Ο καταγγέλλων δεν έχει τεκμηριώσει επαρκώς το έννομο συμφέρον του που τον νομιμοποιεί να προβεί στην παρούσα καταγγελία. Ως εκ τούτου, θα πρέπει να τεθεί υπόψη του καταγγέλλοντα το άρθρο 35(1) και (2) του Νόμου, σύμφωνα με το οποίο: «35.-(1) Σε καταγγελία παραβάσεων των διατάξεων των άρθρων 3 και/ή 6 του παρόντος Νόμου και/ή των Άρθρων 81 ΕΚ και/ή 82 ΕΚ, δικαιούται κάθε φυσικό ή νομικό πρόσωπο που έχει έννομο προς τούτο συμφέρον.

(2) Έννομο συμφέρον έχει αυτός που δύναται να αποδείξει ότι υπέστη ή υπάρχει σοβαρός ή πιθανός κίνδυνος να υποστεί αισθητή οικονομική βλάβη ή ότι τίθεται ή υπάρχει σοβαρός ή πιθανός κίνδυνος να τεθεί σε μειονεκτική στον ανταγωνισμό θέση, ως άμεσο αποτέλεσμα της παράβασης».

Η Επιτροπή, στη βάση των πιο πάνω, δίδει οδηγίες στην Υπηρεσία να αποστείλει σχετική επιστολή προς τον καταγγέλλοντα και/ή τον εκπρόσωπο του, με την οποία να του κοινοποιούνται τα πιο πάνω ευρήματα της Επιτροπής και να τον καλεί να υποβάλει εντός είκοσι μίας (21) ημερών τα στοιχεία και/ή πληροφορίες που αναφέρονται ανωτέρω, για να καταστεί δυνατή η διερεύνηση της καταγγελίας του.»

Στη συνεδρίαση ημερ 25.6.2013 (Παράρτημα 11 στην Ένσταση) η Επιτροπή επανεξέτασε την υπόθεση υπό νέα σύνθεση. Καταγράφεται στο σχετικό πρακτικό ότι ο Πρόεδρος και τα Μέλη της Επιτροπής υπογράμμισαν πως έχουν μελετήσει το περιεχόμενο του διοικητικού φακέλου της υπόθεσης και διαπίστωσαν ότι είναι πλήρως ενημερωμένοι σχετικά με όλα τα στοιχεία που είναι αναγκαία για τον χειρισμό της υπόθεσης και τη λήψη στη συνέχεια σχετικής απόφασης. Στο ίδιο πρακτικό παρατίθεται όλο το μέχρι τότε ιστορικό της υπόθεσης και η ΕΠΑ κατέληξε ως εξής:

«Η Επιτροπή, υπό τη νέα σύνθεση της, αφού εξέτασε όλα τα ενώπιον της στοιχεία που περιέχονται στο διοικητικό φάκελο της υπόθεσης, αποφάσισε ομόφωνα να υιοθετήσει τις πιο πάνω αποφάσεις της Επιτροπής που λήφθηκαν υπό την προηγούμενη σύνθεση της, και να δώσει οδηγίες στην Υπηρεσία να αποστείλει επιστολή στον καταγγέλλοντα με την οποία να τον ενημερώνει για τα πιο πάνω και να τον καλεί όπως εντός είκοσι μίας (21) ημερών:

(α) παραθέσει τις συγκεκριμένες διατάξεις του Νόμου και να καθορίσει τα συγκεκριμένα εδάφια των άρθρων του Νόμου που επικαλείται και που θεωρεί ότι παραβιάζονται με βάση τα ίδια πραγματικά περιστατικά που επικαλέστηκε στην ήδη υποβληθείσα καταγγελία,

(β) τεκμηριώσει με στοιχεία τους λόγους για τους οποίους θεωρεί ότι έχει το απαιτούμενο από το Νόμο έννομο συμφέρον να προβεί στην υπό αναφορά καταγγελία σε σχέση με τις επικαλούμενες παραβάσεις, και

(γ) επιβεβαιώσει κατά πόσο επιμένει στη θέση του να στρέφεται κατά όλων των αρχικών καταγγελλόμενων και αν ναι να εξηγήσει σε σχέση με τις επικαλούμενες παραβάσεις του Νόμου πώς εμπλέκεται ο κάθε ένας από τους καταγγελλομένους ξεχωριστά.»

Επιτέλους στη συνεδρίαση ημερ. 18.11.2013 η Επιτροπή αφού εξέτασε για άλλη μια φορά την υπόθεση, αφού αναφέρθηκε εκτεταμένα και λεπτομερώς για άλλη μια φορά στα γεγονότα και τις προσπάθειες να επιτευχθεί στοιχειοθέτηση της καταγγελίας εκ

μέρους των εφεσεϊόντων ώστε να είναι δυνατή η εξέταση της, κατέληξε ότι:

«Η Επιτροπή διαπιστώνει εν προκειμένω ότι ο καταγγέλλων δεν έχει υπαγάγει δεόντως τα πραγματικά περιστατικά που επικαλείται σε συγκεκριμένες διατάξεις του Νόμου, αντ' αυτού απλώς παρέθεσε όλες τις διατάξεις των άρθρων 3 και 6 του Νόμου. Περαιτέρω, η Επιτροπή διαπιστώνει ότι ο καταγγέλλων δεν έχει τεκμηριώσει με στοιχεία τους λόγους για τους οποίους θεωρεί ότι έχει το απαιτούμενο έννομο συμφέρον να προβεί στην υπό αναφορά καταγγελία σε σχέση με τις επικαλούμενες παραβάσεις. Επιπλέον, η Επιτροπή κρίνει ότι ο καταγγέλλων δεν έχει επεξηγήσει πώς εμπλέκεται ο κάθε ένας από τους καταγγελλόμενους ξεχωριστά σε σχέση με τις επικαλούμενες παραβάσεις του Νόμου.

Ως εκ τούτου, η Επιτροπή ομόφωνα αποφασίζει ότι σύμφωνα με το άρθρο 35 του Νόμου και το σχετικό Παράρτημά του, η υπό αναφορά καταγγελία δεν μπορεί να γίνει αποδεκτή και να εξεταστεί καθώς οι υπάρχουσες πληροφορίες δεν είναι ικανοποιητικές ώστε να της επιτρέπουν να προβεί στη διερεύνησή της.

Συναφώς, η Επιτροπή ομόφωνα αποφασίζει να τερματίσει και/ή να μην προχωρήσει στην περαιτέρω εξέταση της υπό αναφορά καταγγελίας, δίδοντας παράλληλα οδηγίες στην Υπηρεσία να ενημερώσει σχετικά τον καταγγέλλοντα και να κλείσει το σχετικό διοικητικό φάκελο.»

Όλα αυτά περιλήφθηκαν με πλήρη λεπτομέρεια στην απόφαση της ΕΠΑ ημερ. 18.11.2013 η οποία έχει ως ακολούθως:

I. ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Αντικείμενο της παρούσας υπόθεσης είναι η καταγγελία ημερομηνίας 10 Οκτωβρίου 2012, που υπέβαλε ο Σύνδεσμος Ταξιδιωτικών Πρακτόρων Κύπρου (στο εξής ο «καταγγέλλων»), μέσω του δικηγορικού γραφείου Ξένιος Α. Ξενόπουλος Δ.Ε.Π.Ε., ενώπιον της Επιτροπής Προστασίας του Ανταγωνισμού (στο εξής η «Επιτροπή»), εναντίον της Νομικής Υπηρεσίας της Δημοκρατίας (στο εξής η «Νομική Υπηρεσία/καταγγελλόμενη 1»), του Κυπριακού Οργανισμού Τουρισμού (στο εξής ο «ΚΟΤ/καταγγελλόμενος 2») και του Υπουργού Ενέργειας, Εμπορίου, Βιομηχανίας και Τουρισμού (στο εξής ο «Υπουργός/καταγγελλόμενος 3»), Σύμφωνα με τον καταγγέλλοντα, Κυβερνητικές Υπηρεσίες, Υπουργεία και τμήματα Υπουργείων, αλλά και Ημικρατικοί Οργανισμοί παραβιάζουν τις διατάξεις του Νόμου 41(I)/95, ο οποίος αναφέρει ότι συγκεκριμένες εργασίες, όπως η οργάνωση συνεδρίων, ανήκουν στην αποκλειστική αρμοδιότητα των αδειούχων ταξιδιωτικών γραφείων.

II. ΙΣΤΟΡΙΚΟ

Η Επιτροπή εστίασε την προσοχή της στην αξιολόγηση των γεγονότων που συνθέτουν την υπόθεση, δεδομένου ότι αυτά αποτελούν αναντίλεκτα το ουσιαστικό υπόβαθρο της εξέτασης του ζητήματος που προκύπτει. Ως εκ τούτου, η παράθεση των σχετικών με την υπόθεση δεδομένων καθίσταται αναγκαία και επιτακτική και προς τούτο, παρατίθενται συνοπτικά τα σχετικά ουσιώδη γεγονότα.

Η Επιτροπή σημειώνει ότι σε συνεδρία που πραγματοποιήθηκε υπό την προηγούμενη σύνθεση της με ημερομηνία 17 Οκτωβρίου 2012, αφού μελέτησε το περιεχόμενο της

καταγγελίας ημερομηνίας 10 Οκτωβρίου 2012, διαπίστωσε ότι δεν εμπεριείχε ικανοποιητικά στοιχεία που να δικαιολογούν τη διερεύνηση της καταγγελίας, όπως ορίζει ο περί της Προστασίας του Ανταγωνισμού Νόμος 13(Ι)/2008 (στο εξής ο «Νόμος»),

Ειδικότερα η Επιτροπή διαπίστωσε ότι:

α) δεν είχε γίνει υπαγωγή των πραγματικών περιστατικών της παρούσας υπόθεσης στα άρθρα 3 και 6 του Νόμου και

β) ο καταγγέλλων δεν είχε υποβάλει οποιαδήποτε στοιχεία που να στηρίζουν τους ισχυρισμούς του.

Ως εκ τούτου, η Επιτροπή, υπό την προηγούμενη σύνθεσή της, ομόφωνα αποφάσισε να ζητήσει να της κοινοποιηθούν τα στοιχεία που αφορούσαν τις πιο πάνω διαπιστώσεις, εντός είκοσι μία (21) ημερών από την κοινοποίηση της σχετικής επιστολής.

Σε συνέχεια της πιο πάνω απόφασης της Επιτροπής, απεστάληκε στις 9 Νοεμβρίου 2012 επιστολή με την οποία η Υπηρεσία της Επιτροπής (στο εξής η «Υπηρεσία») ζητούσε από τον καταγγέλλοντα να υποβάλει τα πιο πάνω απαραίτητα για το νομότυπο της καταγγελίας στοιχεία.

Ο καταγγέλλων απέστειλε απαντητική επιστολή στις 28 Νοεμβρίου 2012, υποβάλλοντας ουσιαστικά την ίδια καταγγελία σε σχέση με την αρχική. Η μοναδική διαφοροποίηση σε σχέση με την αρχική καταγγελία ήταν ότι παρέθεσε αυτούσιες όλες τις διατάξεις των άρθρων 3 και 6 του Νόμου, χωρίς όμως να υπαγάγει τα πραγματικά περιστατικά στα εν λόγω άρθρα του Νόμου που επικαλείτο.

Η Επιτροπή σε συνεδρία της με ημερομηνία 20 Δεκεμβρίου 2012, αφού μελέτησε το περιεχόμενο της καταγγελίας, διαπίστωσε ότι ο καταγγέλλων δεν είχε κάνει υπαγωγή των γεγονότων της υπόθεσης στα άρθρα 3 και/ή 6 του Νόμου.

Ως εκ τούτου, η Επιτροπή ομόφωνα αποφάσισε να ζητήσει να σταλεί σχετική επιστολή προς τον καταγγέλλοντα με την οποία να του κοινοποιούνται τα ευρήματα της Επιτροπής και να τον καλεί να υποβάλει την καταγγελία του με βάση τα ανωτέρω εντός είκοσι μία (21) ημερών από την κοινοποίηση της σχετικής επιστολής.

Στις 18 Ιανουάριου 2013, η Υπηρεσία απέστειλε στον καταγγέλλοντα επιστολή με την οποία τον ενημέρωσε για την ως άνω απόφαση της Επιτροπής.

Ο καταγγέλλων απέστειλε απαντητική επιστολή στις 6 Φεβρουάριου 2013, ισχυριζόμενος ότι στις σελίδες 5 έως 10, στην υποπαράγραφο υπό τον τίτλο «Λεπτομέρειες της κατ' ισχυρισμό παράβασης και αποδεικτικά στοιχεία» της καταγγελίας του ημερομηνίας 28 Νοεμβρίου 2012 προέβη σε λεπτομερή παράθεση των άρθρων 3 και 6 του Νόμου. Περαιτέρω πρόσθεσε ότι θεωρεί ότι δεν συντρέχει λόγος υποβολής εκ νέου της καταγγελίας του, παράλληλα όμως απέστειλε εκ νέου την καταγγελία του που είχε υποβάλει στις 28 Νοεμβρίου 2012.

Η Επιτροπή σε συνεδρία της με ημερομηνία 22 Φεβρουάριου 2013, αφού μελέτησε το περιεχόμενο της καταγγελίας, διαπίστωσε ότι ο καταγγέλλων δεν είχε κάνει υπαγωγή των γεγονότων της παρούσας υπόθεσης στα άρθρα 3 και 6 του Νόμου και ούτε τεκμηρίωνε επαρκώς το έννομο συμφέρον του που τον νομιμοποιούσε να προβεί στην υπό αναφορά καταγγελία.

Ως εκ τούτου, η Επιτροπή ομόφωνα αποφάσισε να ζητήσει να σταλεί σχετική επιστολή προς τον καταγγέλλοντα με την οποία να του κοινοποιούνται τα ευρήματά της και να τον καλεί να υποβάλει την καταγγελία του με βάση τα ανωτέρω εντός είκοσι μία (21) ημερών από την κοινοποίηση της σχετικής επιστολής.

Με επιστολή ημερομηνίας 4 Απριλίου 2013, ο καταγγέλλων ενημερώθηκε εκ νέου ότι στην εν λόγω καταγγελία δεν προέβη σε υπαγωγή των πραγματικών περιστατικών της υπό αναφορά υπόθεσης στους απαγορευτικούς κανόνες δικαίου που εμπεριέχονται στα άρθρα 3 και 6 του Νόμου, παρά μόνο παρέθεσε όλες τις επιμέρους διατάξεις των εν λόγω άρθρων και ότι δεν έχει τεκμηριώσει επαρκώς το έννομο συμφέρον του.

Πιο συγκεκριμένα, τέθηκαν υπόψη του καταγγέλλοντα τα πιο κάτω:

(α) Η σχετική πρόνοια του άρθρου 4(ι) του Παραρτήματος του Νόμου, με την οποία καθίσταται σαφές ότι προϋποτίθεται σε μία καταγγελία η «Λεπτομερής παράθεση όλων των γεγονότων από τα οποία διαφαίνεται και/ή προκύπτει παράβαση των άρθρων 3 και/ή 6 του Περί Προστασίας του Ανταγωνισμού Νόμου και/ή των άρθρων 81 ΕΚ ή/και 82 ΕΚ».

Από την εν λόγω πρόνοια προκύπτει η υποχρέωση υπαγωγής των πραγματικών περιστατικών στις απαγορευτικές διατάξεις των άρθρων 3 και/ή 6 του Νόμου και/ή των άρθρων 101 και/ή 102 ΣΛΕΕ. Αυτό σημαίνει ότι μια καταγγελία πρέπει να εξειδικεύει τις συγκεκριμένες διατάξεις των πιο πάνω άρθρων που παραβιάζονται και να γίνεται ευθεία αναφορά στα γεγονότα τα οποία τελούν σε άμεση συνάρτηση με αυτές. Συνεπώς, με την απλή παράθεση όλων των επιμέρους διατάξεων των πιο πάνω άρθρων χωρίς ευθεία αναφορά στα αντίστοιχα πραγματικά περιστατικά, δεν πληρούνται οι προϋποθέσεις του Παραρτήματος του Νόμου και άρα η καταγγελία δεν μπορεί να γίνει αποδεκτή.

(β) Ότι δεν είχε τεκμηριωθεί επαρκώς το έννομο συμφέρον του καταγγέλλοντα που τον νομιμοποιεί να προβεί στην παρούσα καταγγελία. Ως εκ τούτου, η Επιτροπή σημείωσε το άρθρο 35(1) και (2) του Νόμου, σύμφωνα με το οποίο: «35.-(1) Σε καταγγελία παραβάσεων των διατάξεων των άρθρων 3 και/ή 6 του παρόντος Νόμου και/ή των Άρθρων 81 ΕΚ και/ή 82 ΕΚ, δικαιούται κάθε φυσικό ή νομικό πρόσωπο που έχει έννομο προς τούτο συμφέρον.

(2) Έννομο συμφέρον έχει αυτός που δύναται να αποδείξει ότι υπέστη ή υπάρχει σοβαρός ή πιθανός κίνδυνος να υποστεί αισθητή οικονομική βλάβη ή ότι τίθεται ή υπάρχει σοβαρός ή πιθανός κίνδυνος να τεθεί σε μειονεκτική στον ανταγωνισμό θέση, ως άμεσο αποτέλεσμα της παράβασης».

Συνεπώς, πρέπει επίσης να στοιχειοθετείται η ενδεχόμενη αισθητή οικονομική βλάβη και/ή η μειονεκτική στον ανταγωνισμό θέση, ως άμεσο αποτέλεσμα των κατ' ισχυρισμό παραβάσεων των άρθρων 3 και/ή 6 του Νόμου.

Ο καταγγέλλων με απαντητική επιστολή του ημερομηνίας 22 Απριλίου 2013 επανέλαβε το περιεχόμενο της προηγούμενης επιστολής του, αναφέροντας συγκεκριμένα ότι η ήδη υποβληθείσα καταγγελία περιέχει όλες τις απαραίτητες πληροφορίες και ότι θεωρεί πως δεν συντρέχει λόγος να επανυποβάλει την καταγγελία του, προτρέποντας την Επιτροπή να μελετήσει την ήδη υποβληθείσα καταγγελία και να προχωρήσει στην έκδοση τελικής απόφασης.

Η Επιτροπή, υπό τη νέα σύνθεση της, σύμφωνα με το διορισμό της από το Υπουργικό Συμβούλιο, αφού εξέτασε όλα τα ενώπιον της στοιχεία που περιέχονται στο διοικητικό φάκελο της υπόθεσης, αποφάσισε ομόφωνα σε συνεδρία ημερομηνίας 25 Ιουνίου 2013, υιοθετώντας προηγούμενες αποφάσεις της Επιτροπής, να δώσει οδηγίες στην Υπηρεσία να αποστείλει επιστολή στον καταγγέλλοντα με την οποία αφενός να τον ενημερώνει για τα πιο πάνω και αφετέρου να τον καλεί όπως εντός είκοσι μίας (21) ημερών:

(α) παραθέσει τις συγκεκριμένες διατάξεις του Νόμου και να καθορίσει τα συγκεκριμένα εδάφια των άρθρων του Νόμου που επικαλείται και που θεωρεί ότι παραβιάζονται με βάση τα ίδια πραγματικά περιστατικά που επικαλέστηκε στην ήδη υποβληθείσα καταγγελία,

(β) τεκμηριώσει με στοιχεία τους λόγους για τους οποίους θεωρεί ότι έχει το απαιτούμενο από το Νόμο έννομο συμφέρον να ττροβεί στην υπό αναφορά καταγγελία σε σχέση με τις επικαλούμενες παραβάσεις, και

(γ) επιβεβαιώσει κατά πόσο επιμένει στη θέση του να στρέφεται κατά όλων των αρχικών καταγγελλόμενων και αν ναι να εξηγήσει σε σχέση με τις επικαλούμενες παραβάσεις του Νόμου πώς εμπλέκεται ο κάθε ένας από τους καταγγελλόμενους ξεχωριστά.

Με επιστολή ημερομηνίας 27 Σεπτεμβρίου 2013, ο καταγγέλλων ενημερώθηκε για τις πιο πάνω αποφάσεις τις Επιτροπής και έλαβε προθεσμία είκοσι μίας (21) ημερών για να αποστείλει τις ως άνω ζητούμενες πληροφορίες.

Ο καταγγέλλων με απαντητική του επιστολή ημερομηνίας 3 Οκτωβρίου 2013, προς την Επιτροπή δεν απέστειλε τις ζητούμενες πληροφορίες και ισχυρίστηκε ότι η καταγγελία έχει υποβληθεί και τεκμηριωθεί δεόντως και κάλεσε την Επιτροπή να μελετήσει ξανά τη σχετική καταγγελία όπως υποβλήθηκε στις 28 Νοεμβρίου 2012 και να προβεί στην τελική της απάντηση και απόφαση.

Η Επιτροπή στη συνεδρία της με ημερομηνία 18 Νοεμβρίου 2013, αφού εξέτασε την καταγγελία, υπό το φως του σημειώματος της Υπηρεσίας με ημερομηνία 29 Οκτωβρίου 2013, κατέληξε ως ακολούθως:

II. ΕΜΠΛΕΚΟΜΕΝΑ ΜΕΡΗ

Σύνδεσμος Ταξιδιωτικών Πρακτόρων Κύπρου (Καταγγέλλων)

Ο Σύνδεσμος Ταξιδιωτικών Πρακτόρων Κύπρου είναι μέλος της Πανευρωπαϊκής Ένωσης Συνδέσμων Ταξιδιωτικών Πρακτόρων και Διοργανωτών Ταξιδιών (European Travel and Tour Operators Associations (ECTAA)). Ο εν λόγω σύνδεσμος είναι νομικό πρόσωπο με αριθμό εγγραφής 7357 και αποτελεί εταιρεία περιορισμένης ευθύνης με εγγυήσεις χωρίς μετοχικό κεφάλαιο και μη κερδοσκοπικό σκοπό, ενώ δεν έχει θυγατρικές.

Σκοπός του εν λόγω συνδέσμου είναι η προάσπιση των καλώς νοουμένων συμφερόντων των μελών του, ήτοι των αδειούχων ταξιδιωτικών πρακτόρων, σύμφωνα με τον Νόμο περί Γραφείων Τουρισμού και Ταξιδιών και Ξεναγών του 1995 (Ν. 41(Ι). 95). Στα πλαίσια των δραστηριοτήτων του, ο σύνδεσμος συνεργάζεται με τον ΚΟΤ, τον Υπουργό Ενέργειας, Εμπορίου, Βιομηχανίας και Τουρισμού και με τον Σύνδεσμο Ξεναγών Κύπρου.

Νομική Υπηρεσία της Κυπριακής Δημοκρατίας (Καταγγελλόμενη 1)

Η Νομική Υπηρεσία της Δημοκρατίας είναι ανεξάρτητη Υπηρεσία, μη υπαγόμενη σε οποιοδήποτε Υπουργείο. Ο Γενικός Εισαγγελέας της Δημοκρατίας, βοηθούμενος από τον Βοηθό Γενικό Εισαγγελέα της Δημοκρατίας, είναι ο νομικός σύμβουλος της Δημοκρατίας, του Προέδρου της Δημοκρατίας, του Υπουργικού Συμβουλίου και των Υπουργών, ασκεί δε κάθε άλλη εξουσία και εκτελεί κάθε άλλη υπηρεσία ή καθήκον που καθορίζεται ή ανατίθεται σε αυτόν από το Σύνταγμα ή το Νόμο.

Κυπριακός Οργανισμός Τουρισμού (ΚΟΤ) (Καταγγελλόμενος 2)

Ο ΚΟΤ ασχολείται με θέματα που διέπουν την διάρθρωση και τους όρους υπηρεσίας του τουρισμού καθώς και με οικονομικά και διοικητικά ζητήματα. Κύριος σκοπός του είναι η προαγωγή του τουρισμού στη Δημοκρατία με την αξιοποίηση όλων των υφιστάμενων δυνατοτήτων. Ο ΚΟΤ αποσκοπεί στη χάραξη ορθολογικής πορείας, στην καθοδήγηση, τον συντονισμό και τη στήριξη των προσπαθειών των εμπλεκόμενων φορέων καθώς και στην ανάληψη πρωτοβουλιών για την υλοποίηση της στρατηγικής, όπως επίσης και στην αξιολόγηση των αποτελεσμάτων της στρατηγικής και την προώθηση της συλλογικότητας προς όφελος του συνόλου.

Υπουργός Ενέργειας, Εμπορίου, Βιομηχανίας και Τουρισμού (Καταγγελλόμενος 3)

Ο Υπουργός Ενέργειας, Εμπορίου, Βιομηχανίας και Τουρισμού είναι θεσμικό όργανο της Πολιτείας που εποπτεύει, καθοδηγεί και αποφασίζει, μεταξύ άλλων, και σχετικά με τις αρμοδιότητες του ΚΟΤ και ευρύτερα την κυβερνητική πολιτική σε θέματα τουρισμού και ταξιδιών.

ΝΟΜΟΤΥΠΟ ΤΗΣ ΚΑΤΑΓΓΕΛΙΑΣ

Η Επιτροπή υπενθυμίζει ότι σύμφωνα με το άρθρο 35 (3) του Νόμου: «Η καταγγελία

υποβάλλεται γραπτώς προς την Επιτροπή και υπογράφεται από τον καταγγέλλοντα, ή το νομικό σύμβουλο ή εξουσιοδοτημένο αντιπρόσωπο του καταγγέλλοντα. Η εν λόγω καταγγελία πρέπει να περιέχει όλες τις πληροφορίες που αναφέρονται στο Παράρτημα του παρόντος Νόμου, ούτως ώστε η Επιτροπή να είναι σε θέση να προβεί σε διερεύνηση της υποβληθείσας καταγγελίας. Σε περίπτωση που η υποβληθείσα καταγγελία δεν περιέχει όλες τις πληροφορίες του Παραρτήματος, η Επιτροπή δύναται να προχωρήσει στην αποδοχή της εν λόγω καταγγελίας εάν θεωρήσει ότι οι υποβληθείσες πληροφορίες είναι ικανοποιητικές για την εξέταση της υποβληθείσας καταγγελίας».

Συναφώς, από τη σχετική πρόνοια 4(i) του Παραρτήματος του Νόμου με τίτλο: «Λεπτομέρειες της κατ' ισχυρισμό παράβασης και αποδεικτικά στοιχεία», προνοείται ότι μία καταγγελία πρέπει να περιλαμβάνει «Λεπτομερές παράθεση όλων των γεγονότων από τα οποία διαφαίνεται και/ή προκύπτει παράβαση των άρθρων 3 και/ή 6 του Περί Προστασίας του Ανταγωνισμού Νόμου και/ή των άρθρων 81 ΕΚ ή/και 82 ΕΚ».

Επιπλέον, σύμφωνα με το άρθρο 35(1) και (2) του Νόμου: «(1) Σε καταγγελία παραβάσεων των διατάξεων των άρθρων 3 και/ή 6 του παρόντος Νόμου και/ή των Άρθρων 81 ΕΚ και/ή 82 ΕΚ, δικαιούται κάθε φυσικό ή νομικό πρόσωπο που έχει έννομο προς τούτο συμφέρον.

(2) Έννομο συμφέρον έχει αυτός που δύναται να αποδείξει ότι υπέστη ή υπάρχει σοβαρός ή πιθανός κίνδυνος να υποστεί αισθητή οικονομική βλάβη ή ότι τίθεται ή υπάρχει σοβαρός ή πιθανός κίνδυνος να τεθεί σε μειονεκτική στον ανταγωνισμό θέση, ως άμεσο αποτέλεσμα της παράβασης».

Περαιτέρω, και η πρόνοια (5) του Παραρτήματος του Νόμου με τίτλο «Έννομο συμφέρον» προνοεί ότι: «Το πρόσωπο που υποβάλλει την καταγγελία να παραθέσει λεπτομερώς πως έχει επηρεαστεί και/ή ενδεχομένως να επηρεαστεί από τις κατ' ισχυρισμό παραβάσεις και κατά πόσο δικαιολογείται να υποβάλλει την καταγγελία».

Η Επιτροπή, στη βάση των στοιχείων του διοικητικού φακέλου, εν προκειμένω διαπιστώνει ότι:

- 1) Ο καταγγέλλων δεν έχει υπαγάγει δεόντως, τα πραγματικά περιστατικά που επικαλείται στην καταγγελία του σε συγκεκριμένες διατάξεις του Νόμου, αντ' αυτού απλώς παρέθεσε κατά γενικό τρόπο όλες τις διατάξεις των άρθρων 3 και 6 του Νόμου.
- 2) Η απλή κατά γενικό τρόπο παράθεση όλων των διατάξεων των άρθρων 3 και 6 του Νόμου που κατ' ισχυρισμό παραβιάζονται, χωρίς την από μέρους του καταγγέλλοντα συγκεκριμενοποίηση και/ή εξειδίκευση κατά σαφή και συγκεκριμένο τρόπο δεν μπορεί να θεωρηθεί ότι πληροί τις προϋποθέσεις του σχετικού Παραρτήματος του Νόμου.
- 3) Ο καταγγέλλων δεν έχει τεκμηριώσει με στοιχεία τους λόγους για τους οποίους θεωρεί ότι έχει το υπό του Νόμου καθοριζόμενο έννομο συμφέρον να προβεί στην υπό αναφορά καταγγελία σε σχέση με τις επικαλούμενες παραβάσεις.
- 4) Ο καταγγέλλων δεν επεξήγησε και/ή καθόρισε πώς εμπλέκεται ο κάθε ένας από τους καταγγελλόμενους ξεχωριστά σε σχέση με τις επικαλούμενες παραβάσεις του Νόμου, έτσι ώστε να διαφανεί κατά πόσο δικαιολογείται να υποβάλει καταγγελία.
- 5) Ο καταγγέλλων έχει κατ' επανάληψη ενημερωθεί για τις ελλείψεις της καταγγελίας του και παρόλα αυτά δεν έχει παράσχει στην Επιτροπή τις απαιτούμενες πληροφορίες, ώστε να καταστεί αποδεκτή και να εξεταστεί.

V. ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑ

Ως εκ των ανωτέρω, η Επιτροπή ομόφωνα αποφασίζει ότι, η υπό αναφορά καταγγελία δεν μπορεί να γίνει αποδεκτή και να εξεταστεί, καθώς οι υπάρχουσες πληροφορίες δεν είναι ικανοποιητικές για όλους τους λόγους που αναλύονται πιο πάνω, ώστε να της επιτρέπουν να προβεί στην εξέταση της, σύμφωνα με το άρθρο 35 του Νόμου και το σχετικό Παράρτημά του.

Συναφώς, η Επιτροπή ομόφωνα αποφασίζει να τερματίσει και/ή να μην προχωρήσει στην περαιτέρω εξέταση της υπό αναφορά καταγγελίας.»

Το πρωτόδικο δικαστήριο έκρινε ως ακολούθως στη σελ.24 της απόφασης:

«Έχοντας εξετάσει προσεκτικά το σύνολο των ενώπιον μου στοιχείων, κρίνω ότι η κατάληξη της Επιτροπής, ήτοι να μην αποδεχτεί και να μην εξετάσει την καταγγελία του Συνδέσμου, είναι εύλογη, εφόσον πράγματι από την εν λόγω καταγγελία, όπως αυτή απεστάλη στην Επιτροπή δια της επιστολής του αιτητή ημερομηνίας 28.11.2012, δεν προκύπτει να έχει γίνει η υπό των πιο πάνω διατάξεων του Νόμου απαιτούμενη υπαγωγή των πραγματικών περιστατικών της υπόθεσης στα άρθρα 3 και 6 του Νόμου, ούτε βεβαίως στα άρθρα 81 και 82 ΕΚ, τα οποία ούτως ή άλλως ο καταγγέλων δεν αναπτύσσει στην καταγγελία του. Η απλή παράθεση των διατάξεων των εν λόγω άρθρων 3 και 6 του Νόμου, καθώς και τα όσα αναφέρονται στη συνέχεια της εν λόγω καταγγελίας (σελ. 7-9), κάτω από την παράγραφο (4)(i), δεν ανταποκρίνονται στις απαιτήσεις του Νόμου, εφόσον όχι μόνο λεπτομερώς, αλλ' ούτε στοιχειωδώς δεν καταδεικνύουν και/ή στοιχειοθετούν τα γεγονότα, τα οποία συνιστούν την κατ' ισχυρισμό παράβαση των εν λόγω άρθρων. Πρόκειται για γενικούς ισχυρισμούς, χωρίς την απαιτούμενη σαφήνεια, συγκεκριμενοποίηση και εξειδίκευση, με αποτέλεσμα να καθίσταται και ανέφικτη και η υπό του Δικαστηρίου διενέργεια του ελέγχου της βασιμότητας των εν λόγω ισχυρισμών περί παράβασης των υπό αναφορά διατάξεων. Όπως ορθά παρατηρεί και η συνήγορος της καθ' ης η αίτηση στη γραπτή αγόρευσή της, δεν υπήρξε καμία ουσιαστική διασύνδεση των ισχυρισμών του αιτητή με τις εν λόγω διατάξεις του Νόμου. Σημειώνω ενδεικτικά τη θέση του αιτητή, στην παράγραφο 6 (σελίδα 9) της καταγγελίας του, σύμφωνα με την οποία «Η διοργάνωση αυτή των Συνεδρίων από τα πιο πάνω [ενν. κυβερνητικές υπηρεσίες, Υπουργεία και Τμήματα Υπουργείων, καθώς και ημικρατικούς οργανισμούς] εκτός από το Σύνδεσμο των Ταξιδιωτικών Πρακτόρων, όπως προνοεί και ο Νόμος, δημιουργεί καταχρηστική εκμετάλλευση δεσπόζουσας θέσης, με συνέπεια ο ACTA [ο Σύνδεσμος] και τα μέλη του να τίθενται σε μειονεκτική στον ανταγωνισμό θέση». Ωστόσο, πουθενά στην καταγγελία δεν έχω εντοπίσει εκείνα τα γεγονότα που θα μπορούσαν να στοιχειοθετήσουν έναν τέτοιο ισχυρισμό, αναφορικά δηλαδή με συγκεκριμένη επιχείρηση που κατέχει δεσπόζουσα θέση, την οποία μάλιστα καταχράται. Χαρακτηριστική επίσης είναι η θέση του αιτητή, στη σελίδα 7 της καταγγελίας του, σύμφωνα με την οποία τα γεγονότα στα οποία διαφαίνεται η παράβαση των άρθρων 3 και 6 του Νόμου «είναι ότι σύμφωνα με το Νόμο 41(Ι)/95, Ταξιδιωτικό γραφείο είναι οργανωμένο Γραφείο το οποίο με τα μέσα που διαθέτει και τις υπηρεσίες που προσφέρει αναλαμβάνει κατ' επάγγελμα και έναντι αμοιβής, μεταξύ άλλων, και την οργάνωση κάθε είδους ταξιδιών, συνεδρίων και περιηγήσεων στο εσωτερικό ή στο εξωτερικό». Και πάλι, δεν γίνεται παράθεση συγκεκριμένων γεγονότων που θα μπορούσαν κατά τρόπο σαφή να υπαχθούν στα άρθρα 3 και 6 του Νόμου και να στοιχειοθετήσουν την ισχυριζόμενη παράβαση των εν λόγω άρθρων, με αποτέλεσμα να μην πληρούνται οι προαναφερθείσες διατάξεις του άρθρου 35 και του Παραρτήματος του Νόμου.

Περαιτέρω, δεν έχει παραθέσει ο αιτητής τις απαραίτητες λεπτομέρειες και/ή τα απαιτούμενα γεγονότα προκειμένου να καταδείξει πως εμπλέκεται έκαστος καταγγελλόμενος ξεχωριστά στις επικαλούμενες παραβάσεις, με αποτέλεσμα και γι' αυτό το λόγο η καταγγελία του να στερείται του αναγκαίου υποβάθρου.

Επιπρόσθετα, διαπιστώνω ότι πράγματι ο καταγγέλων δεν έχει τεκμηριώσει λεπτομερώς και, εν πάση περιπτώσει, με επαρκή στοιχεία και γεγονότα τους λόγους για τους οποίους θεωρεί ότι έχει επηρεαστεί και/ή ενδεχομένως να επηρεαστεί από τις κατ' ισχυρισμό

παραβάσεις των προαναφερθέντων άρθρων, με αποτέλεσμα να μην στοιχειοθετείται και το υπό του Νόμου απαιτούμενο συμφέρον του να προβεί στην υπό εξέταση καταγγελία.

Ενόψει των πιο πάνω, κρίνω ότι ο προβαλλόμενος λόγος ακύρωσης δεν ευσταθεί και, συνακόλουθα, απορρίπτεται.

Υπό το φως δε των πιο πάνω, θεωρώ ότι δεν έχουν έρεισμα και θα πρέπει να απορριφθούν και οι ισχυρισμοί περί μη διενέργειας της δέουσας έρευνας και πλάνης της Διοίκησης κατά τη λήψη της απόφασής της. Δεν έχει καταδειχθεί οτιδήποτε που θα μπορούσε να στοιχειοθετήσει τους συγκεκριμένους ισχυρισμούς. Για τους ίδιους δε λόγους κρίνονται αβάσιμοι και απορρίπτονται και οι ισχυρισμοί του αιτητή περί παραβίασης της αρχής της καλής πίστης και της χρηστής διοίκησης. Υπενθυμίζεται στο σημείο αυτό ότι η Επιτροπή επεσήμανε κατ' επανάληψη της ελλείψεις που παρατηρούνταν στην καταγγελία του αιτητή δίδοντας δε αυτόν το δικαίωμα να παράσχει τις απαιτούμενες πληροφορίες, χωρίς ωστόσο ο Σύνδεσμος να το έχει πράξει.

Τέλος, ως αβάσιμος θα πρέπει να απορριφθεί και ο ισχυρισμός περί αναιτιολόγητης και/ή μη επαρκώς αιτιολογημένης απόφασης. Εξετάζοντας την επίδικη απόφαση, διαπιστώνω ότι πρόκειται για μια καθόλα τεκμηριωμένη και δεόντως αιτιολογημένη απόφαση, δυνάμενη να υπαχθεί στον απαιτούμενο δικαστικό έλεγχο, ως η ημεδαπή νομολογία πάγια και διαχρονικά απαιτεί (**Στέφανος Φράγκου ν. Δημοκρατίας (1998) 3 Α.Α.Δ. 720**). Στην εν λόγω απόφαση παρατίθεται λεπτομερώς το σκεπτικό και οι λόγοι που οδήγησαν τη Διοίκηση στη λήψη αυτής, δύναται δε η απόφαση αυτή να συμπληρωθεί και όντως συμπληρώνεται από τα στοιχεία του οικείου διοικητικού φακέλου.»

Έχουμε παραθέσει εκτεταμένα αποσπάσματα τόσο από την διοικητική διαδικασία, όσο και από τη δικαστική απόφαση. Τούτο για να καταδείξουμε την έκταση που έλαβε η διερεύνηση της ΕΠΑ και η επίμονη προσπάθεια της να στοιχειοθετήσουν οι εφεσείοντες υπόθεση προς εξέταση υπό την έννοια του Άρθρου 35. Τούτων δοθέντων δεν έχουμε να προσθέσουμε οτιδήποτε στην πρωτόδικη απόφαση. Η ΕΠΑ ως αρμόδιο όργανο κινήθηκε εντός της διακριτικής της ευχέρειας και των αρμοδιοτήτων που της παρέιχαν τα Άρθρα 23(2)(α) και (στ)3 και 35 του Νόμου, δίδοντας πλήρη αιτιολογία.

Η έφεση απορρίπτεται με €4.000 έξοδα υπέρ των εφεσιβλήτων.

³ 23(2) Τηρουμένων των διατάξεων του Κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1/2003, η Επιτροπή έχει τις ακόλουθες αρμοδιότητες:

(α) να διερευνά και να αποφασίζει αναφορικά με παραβάσεις των άρθρων 3 ή/και 6, είτε αυτεπάγγελτα είτε κατόπιν καταγγελίας·

[...]

(στ) να διερευνά και να αποφασίζει αναφορικά με παραβάσεις των Άρθρων 101 ΣΛΕΕ και/ή 102 ΣΛΕΕ, είτε κατόπιν καταγγελίας είτε αυτεπάγγελτα ή όπως άλλως ορίζει ο Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1/2003·